

FIÓK ALBERT ^{Born 1890}
^{Died 1953} July 28, Pittsburgh, Pa.

FIÓK ALBERT
nevét minden ma-
gyar református em-
ber ismeri Ameriká-
ban. Ideje, hogy
necsak a nevét is-
merjék, hanem ele-
téről és személyéről
is tudjanak vala-
mit. Mert bizony
kevés emberünk
van, akinek annyit
köszönhet magyar
református egyházi
életünk, mint neki.

Szatmármegye
székhelyén, Nagy-
károlyban született,
a Kólcsey szülő-
földjén, akinek a
szelleme tölti el
egész gondolkozá-
sát: magyar voltá-
ért minden áldozat-
ra kész. "Szánd

meg Isten a magyart, nyujts feleje védő kart tengerén
kinjának!" Ő ezt nemcsak énekelni szokta, de amikor őt
választja ki Isten arra, hogy védő kar legyen: alázatos
maga-odaadásával elfogadja az áldozat tisztét, még ha
az életét kell is odaadni érte. Megtanulta, jól megtanulta,
hogy mit jelent magyarnak lenni: a lélek emberének
kell lennie annak, aki be akarja tölteni a magyarság hi-
vatását.

Ezért lett nyomdásszá. Mert a betű ugyan ől, ha
lelket nem adunk belé; de a Léleknek manapság betűre
van szüksége, hogy életetni tudjon. És ezeknek az apró
betűknek miriádjai lesznek a legnagyobb hadsereggé,
ami valaha jár a földön. Apostolokká vagy hóhérokká,
aszerint, hogy Krisztusnak vagy a Sátánnak a zászlaja
alá szegődnek-e? Fiók Albert odaszegődött a Huszár
Gálok, Károli Gáspárok meg Szenczi Molnár Albertek
dandárába, a távoli országokat bejárta s a magyar nyom-
tató-művészetet híressé tett Tóthfalusi Kiss Miklósook
gárdájába és akármilyen szerényen és elvonulva végezte
is dolgát: mégis úgy írta be a nevét a bujdosó magya-
rok történetkönyvébe, hogy azt nemcsak a babér koszorú-
ja, hanem a hála cípusága is fogja övezni mindenkör.

Talán azért tudott ide emelkedni, mert előbb neki
is le kellett szállania a poklokra: a világháboru borzal-
mainak a kellős közepébe. Századirnok, majd ezredirnok
nem védte meg a szörnyűségektől, annk ma is szor-
musággal töltik el életét; kétszer megsebesült a harc-
téren. De ezeknél a sebeknél mélyebb sebeket ütött lel-
kén az a tömérdek gyász, amit maga körül látott, és
aminek a tolmácsolására és enyhítésére hívta el Isten
végzése. Ezredénél neki kellett teljesítenie az egyházi
szolgálatokat ott kint, a harctéren. Ötszáznál többre
ment azoknak a halottaknak a száma, akiket neki kel-
lett eltemetni. Az ilyen teljesítményekről nem tud a

világ, — de van egy könyv, ahová beirták azokat soha ki nem törölhető betűkkel. Ez is iskola volt és műhely, ahol az élet Alkotója faragta a maga szolgáját a neki szánt jövőendő nagy feladataira.

De járt ő más műhelybe is. Magyarországnak is, Németországnak is sok nyomtató-műhelyét bejárta, mesterek tudományát eltanulta, művészek titkait elleste, hogy felkészítse magát élete nagy munkájára. Budapesten korrektori, aztán revizori, majd művezetői állást töltött be; egyideig saját nyomdája is volt, amikor az összeomlás neki is, mint annyi másnak köztünk, kezébe adta a vándorbotot: 1921-ben vándorolt ki Amerikába feleségével, a szabolcsmegyei származású Szunyogh Jólánnal és kis fiukkal Aladárral együtt. Idekint aztán előbb Clevelandban dolgozott, majd hamarosan Pittsburghban telepedett le, ahol az Expert Printing Company nevű nyomdavállalatot alapította, amelyben saját lapját is kiadja, a pittsburgh-vidéki magyarság kedvelt hetilapját a "Magyarság"-ot. Ezekén kívül más lapokat is nyomtatnak nyomdájában, többek között az Amerikai Magyar Református Egyesületnek most már jóval több mint tizezer példányban előállított szép újságját a "Testvériség"-et is (azelőtt Református Újság volt a neve).

Nincs azonban lap vagy kiadvány, amely többet köszönhetne neki, mint éppen a mi lapunk, az Amerikai Magyar Reformátusok Lapja. Hosszu időn keresztül itt nyomtattuk ezt a mi lapunkat, Horváth Sámuel és Dr. Melegh Gyula szerkesztők idejében, és Bernáth Árpád szerkesztése alatt is. Hogy mennyire szívügyévé vált ez a lap: azt mindenkorí áldozatkészsége tudná bizonyítani, ha erről a világ is úgy tudna, mint ezek a szerkesztők; fényesen bizonyítja lapunknak mostani kiállítása is. Azt azonban sokkal kevesebben tudják, hogy a depresszió alatt volt olyan esztendő is, amikor egész éven át szinte minden anyagi támogatás és segítség nélkül egymaga adta ki lapunkat hétről-hétre pontosan mindaddig, amíg azt tehetsége és ereje engedte. Sok nélkülözés, sok egyéni és családi kárvallás volt ez önfeláldozás mögött, amiért egyedül csak a mindenható Isten fog tudni neki megfizetni.

De eddig is megáldotta érte: szép tehetségű és nagy reményekre jogosító Aladár fiában, aki kitüntetéssel szerezte meg high school tanári diplomáját a pittsburghi egyetemen és ugyanebben az évben fejezi be jogi tanulmányait, melyen bizonyára fényes előmenetel és igaz sikerek várják. Legyen ő is áldás mindenkor, mint apja igyekezett lenni.

Egyházi munkánkban azonban nemcsak nyomdájával dolgozott Fiók Albert. Pittsburghi egyházközségünknek előbb jegyzője volt 9 éven át, majd főgondnoká lett, most pedig presbitere. A központi egyházmegyének végrehajtó-bizottsági tagja és a Bethlen Otthonunknak volt intéző-bizottsági elnöke. Református Egyesületünknek már második ízben tölti be alelnöki tisztségét. Szerény, munkára és áldozatokra mindig kész, őszinte és egyenes lelkiülete megtalálta azt a helyet, ami őt itt a mi életünkbe várta és megilleti. Töltse is be azt még hosszú esztendőkön keresztül Isten nagy nevének dicsőségére!

7/1969
Dec.

Május 15.
1940.

AMERIKAII MAGYAR REFORMÁTUSOK LAPJA

JOURNAL OF THE REFORMED HUNGARIANS IN AMERICA
FOUNDED IN 1900

EGYHÁZI MUNKÁSAINK ARKÉPÉCSARNOKÁ

Vol. XL.
No. 9.

Digitized by www.szkged.hu